

Llistes tacades

La posició del PP pel que fa al cas GAL no naix d'una reflexió política o ètica de repulsa al terrorisme d'estat sinó que ha estat simplement un instrument més de desgast del gabinet socialista. Res més. Aznar té a les seues files vertaders especialistes en terrorisme d'estat, veritables pares fundadors d'aquesta disciplina a l'estat espanyol, com Rodolfo Martín Villa.

Certament no genera gaire optimisme veure les reaccions de solidaritat, d'adhesió fraternal i patriòtica, que està rebent José Barrionuevo de tots els seus companys de files, inclòs Felipe González. Fins i tot sorprèn. A les portes d'unes eleccions on realment González ho té molt difícil, on li costarà molt guanyar de nou la confiança d'una ciutadania molt desenganyada per alguns aspectes de la seua gestió, sorprèn que s'enteste a defensar una persona acusada de detenció il·legal, de relació amb banda armada i de malversació dels fons públics. Potser és que ho dona per perdut, i no vol perdre un amic. O més encara, que prefereix perdre abans que el seu ex-ministre de l'Interior explique tot el que sap, i passar els propers anys de la seua vida sota sospita. En el primer cas, estariem davant un entenedor episodi de camaderia, però poc creïble. Si fóra el segon cas, estariem presenciant un episodi greu de xantatge. Potser, ni una cosa ni l'altra. Sinó senzillament que, com que tots dos anaven al mateix vaixell, i tots dos sabien perfectament el que passava a coberta i a les bodegues —clavegueres—, han decidit que la travessia acabarà al mateix temps.

La justícia espanyola pot optar finalment per carregar o descarregar sobre Barrionuevo tots els càrrecs de què l'acusa. Però a hores d'ara, independentment de la seua responsabilitat penal, queda clar que Barrionuevo, i algú més, és responsable polític del tema GAL. Tota la cúpula del seu ministeri, mentre ell era ministre, està encausada i està o ha passat —perquè aquests, a diferència d'altres, hi estan molt poc— per la presó. Qui defensa que Barrionuevo vaja a la llista, es fa responsable dels delictes de l'ex-ministre. I el partit que aprova posar-lo, presenta una llista tacada.

I mentre González sembla que decideix unir políticament el seu destí al de Barrionuevo, el relleu previsible, el PP, després de mesos de fer mullader, d'esquinçar-se les vestidures, surt i diu que si arriba el govern, no tornarà a obrir políticament el cas GAL, que deixarà que la justícia continue el seu curs. Això, que sorprèn a molts, no hauria de sorprendre a tants. La posició del PP pel que fa al cas GAL no naix d'una reflexió política o ètica de repulsa al terrorisme d'estat sinó que ha estat simplement un instrument més de desgast del gabinet socialista. Res més. Aznar té a les seues files vertaders especialistes en terrorisme d'estat, veritables pares fundadors

d'aquesta disciplina a l'estat espanyol, com per exemple Rodolfo Martín Villa. I ara, preveient que li queda poc per arribar a la tan desitjada trona, Aznar ja anuncia que ell, que és un bon patriota espanyol, no farà mullader amb el tema. S'ha acabat la pressió i que ningú s'espante, que no es tractava de fer neteja en les entranyes de l'estat, sinó de castigar una mica els *progres* que tampoc van saber desembussar les clavegueres.

Naturalment, un membre d'una llista pot ser revocat per les bases del partit. Però avui per avui, tothom sap què vol dir això. Les bases, serveixen sobretot per votar afirmativament. Quan critiquen, són silenciades. I si no que li pregunten a un conseller nacional del PSC, que va gosar, en una reunió orgànica com és el consell nacional i utilitzant els canals interns, a criticar la designació de Narcís Serra com a cap de llista per Barcelona. Avui, aquest conseller, ha estat destituït de tots els càrrecs que ostentava. Segurament, el seu cas no deu encoratjar precisament altres militants socialistes —i no ens enganyem, de qualsevol altre partit— a expressar la seua discrepància per com es fan les coses. A vegades, sembla que tothom faça el possible perquè la victòria del PP siga per majoria absoluta.